

เวียดนามเร่งปฏิรูปการกำกับดูแลตลาดเพชร มุ่งยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรม และฟื้นฟูความเชื่อมั่นตลาด

1. เนื้อข่าว

เวียดนามเดินหน้ายกระดับการกำกับดูแลตลาดเพชรเพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลอุตสาหกรรม ภายหลังการตรวจพบเครือข่ายลักลอบนำเข้าเพชรข้ามพรมแดน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเพชรกว่า 28,000 เม็ด มูลค่าประมาณ 280,000 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 10.6 ล้านเหรียญสหรัฐ จนส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของตลาดและสะท้อนข้อจำกัดเชิงโครงสร้างด้านความโปร่งใสและสภาพคล่องของตลาด โดยกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนาม มีแผนดำเนินการตรวจสอบผู้ประกอบการธุรกิจเพชรและเครื่องประดับจำนวน 5 รายในเดือนหน้า ภายใต้โครงการระดับชาติด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (National Anti-Money Laundering Programme)

การตรวจสอบดังกล่าวจะครอบคลุมการตรวจสอบใบกำกับสินค้าและเอกสารทางภาษี หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O) การแสดงฉลากสินค้า ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการประกอบธุรกิจการค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ ยกระดับการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการ และฟื้นฟูความเชื่อมั่นของตลาดเพชรเวียดนามในระยะยาว

นาย Tran Viet Hung หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการกำกับดูแลตลาด สำนักงานกำกับดูแลตลาด (Market Surveillance Agency) กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนาม กล่าวว่า การตรวจสอบครั้งนี้เป็นการดำเนินงานตามภารกิจปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาช่องว่างของระบบกำกับดูแลและยกระดับการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการ มากกว่าการมุ่งดำเนินการกับกิจการที่มีพฤติกรรมต้องสงสัยว่ากระทำความผิด ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกจะได้รับหนังสือแจ้งล่วงหน้าก่อนการเข้าตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม การกำกับดูแลธุรกิจเพชรมีความซับซ้อนกว่าธุรกิจทองคำ เนื่องจากการตรวจสอบคุณภาพเพชรจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์เฉพาะทางและผู้เชี่ยวชาญด้านอัญมณีศาสตร์ ในการประเมินคุณลักษณะสำคัญ เช่น

น้ำหนักกะรัต และระดับคุณภาพของเพชร ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยการสังเกตด้วยสายตาเพียงอย่างเดียว อีกทั้งการจัดเก็บเพชรที่ถูกอายัดยังต้องดำเนินการตามกระบวนการเฉพาะทาง นอกจากนี้ เพชรยังมีได้ถูกจัดเป็นกิจการที่ประกอบธุรกิจแบบมีเงื่อนไข (Conditional Business Sector) เช่นเดียวกับทองคำภายใต้กฎหมายเวียดนาม ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐไม่มีฐานข้อมูลหรือสถิติที่ครอบคลุมเกี่ยวกับจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเพชรทั่วประเทศ

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเห็นว่า การเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบจะช่วยยกระดับการปฏิบัติตามกฎหมายของภาครัฐกิจได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของตลาดจำเป็นต้องอาศัยการปฏิรูปเชิงโครงสร้างที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการยกระดับระบบการรับรองมาตรฐาน ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ การเปิดเผยข้อมูล และการคุ้มครองผู้บริโภคตลอดห่วงโซ่อุปทาน ทั้งนี้ นักวิเคราะห์มองว่า ความผันผวนที่เกิดขึ้นล่าสุดมิได้สะท้อนเพียงการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการบางรายเท่านั้น หากแต่สะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของอุตสาหกรรม ซึ่งรวมถึงการขาดมาตรฐานกลางของตลาด และการไม่มีตลาดซื้อขายรองที่มีประสิทธิภาพ

ในด้านการลงทุน นาย Tran Trong Duc ผู้ก่อตั้งและประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัทบริหารความมั่งคั่ง Virtus Prosperity ระบุว่า แม้ผู้บริโภคจำนวนมากจะมองเพชรเป็นสินทรัพย์เพื่อการลงทุนในลักษณะเดียวกับทองคำ เนื่องจากผู้ค้าปลีกหลายรายมีนโยบายรับซื้อคืน (Buyback Commitment) แต่ในทางเศรษฐศาสตร์และการเงิน เพชรและทองคำเป็นสินทรัพย์คนละประเภท โดยทองคำได้รับการยอมรับในระดับสากลให้เป็นสินทรัพย์สำรองระหว่างประเทศ (Reserve Asset) เนื่องจากมีมาตรฐานเดียวกัน มีสภาพคล่องสูง และสามารถซื้อขายผ่านตลาดสินค้าโภคภัณฑ์และกองทุนลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่เพชรแต่ละเม็ดมีความแตกต่างกันทั้งด้านน้ำหนักกะรัต สี ความสะอาด และการเจียระไน ส่งผลให้ไม่สามารถกำหนดมาตรฐานราคาเดียวกันได้ อีกทั้งยังไม่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงิน เช่น สัญญาซื้อขายล่วงหน้ามาตรฐาน หรือกองทุนรวมดัชนีซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่มีเพชรเป็นสินทรัพย์หนุนหลัง (Physically Backed Diamond Exchange-Traded Fund) ได้ นอกจากนี้ ธนาคารกลางทั่วโลกยังถือครองทองคำเป็นส่วนหนึ่งของทุนสำรองเงินตราต่างประเทศเพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงิน ในขณะที่เพชรไม่เคยมีบทบาทดังกล่าว เนื่องจากต้องประเมินมูลค่าเป็นรายเม็ดก่อนการซื้อขาย ดังนั้น ผู้บริโภคจึงควรมองเพชรในฐานะสินค้าฟุ่มเฟือย มีคุณค่าจากงานฝีมือ คุณค่าทางจิตใจ และการส่งต่อเป็นทรัพย์สินของครอบครัว มากกว่าการเป็นสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนทางการลงทุน

ด้านสมาคมคุ้มครองผู้บริโภคเวียดนาม (Vietnam Consumer Protection Association) ได้เตือนให้ผู้บริโภคเพิ่มความระมัดระวังในการซื้อเพชรและอัญมณี โดยเฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบการปิดกิจการก่อนส่งมอบสินค้า หรือระหว่างดำเนินการซ่อมแซมหรือดัดแปลงเครื่องประดับ พร้อมแนะนำให้ตรวจสอบเงื่อนไขการรับซื้อคืน หรือการเปลี่ยนสินค้าให้สอดคล้องกับสัญญา ใบกำกับสินค้า หนังสือรับประกัน และเอกสารประกอบการซื้อขาย รวมทั้งเก็บรักษาเอกสารทั้งหมดไว้เป็นหลักฐาน และหากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีตามสัญญา ควรยื่นเรื่องต่อหน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภคหรือหน่วยงานกำกับดูแลตลาด ทั้งนี้ สมาคมฯ ระบุในแถลงการณ์เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2569 ว่า ภายใต้สถานการณ์ที่ข้อมูลในตลาดมีความหลากหลายและอาจก่อให้เกิดความสับสน ผู้ถือครองเพชรไม่ควรเร่งจำหน่ายสินทรัพย์หรือรีบตัดสินใจจากความวิตกกังวล เนื่องจากธุรกรรมแต่ละรายการมีเงื่อนไขแตกต่างกัน และสิทธิของผู้บริโภคควรได้รับการพิจารณาจากเอกสารและข้อตกลงที่คู่สัญญาได้ตกลงกันไว้เป็นรายกรณี

นาง Nguyen Thi Thu Huong หัวหน้าฝ่ายบริหารความมั่นคงของบริษัทที่ปรึกษาการลงทุน FIDT เห็นว่า เวียดนามยังขาดมาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นเอกภาพ และระบบรับรองมาตรฐานอิสระที่แยกการดำเนินงานของห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพออกจากผู้ค้าปลีก ส่งผลให้ผู้ขายมีความได้เปรียบด้านข้อมูล และผู้ซื้อเป็นฝ่ายรับความเสี่ยงเป็นส่วนใหญ่ แม้จะซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการรายใหญ่ก็ตาม ขณะที่นาย Le Ba Chi Nhan นักเศรษฐศาสตร์ เสนอให้เวียดนามจัดทำกรอบกฎหมายเฉพาะสำหรับการกำกับดูแลตลาดเพชร (Dedicated Regulatory Framework for Diamonds) ในลักษณะเดียวกับตลาดทองคำ โดยควรพัฒนาระบบนิเวศดิจิทัลที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกรมศุลกากร หน่วยงานภาษี สำนักงานกำกับดูแลตลาด และองค์กรรับรองมาตรฐาน เพื่อให้เพชรแต่ละเม็ดมีรหัสดิจิทัลเฉพาะ (Unique Digital Identifier) ซึ่งบันทึกข้อมูลแหล่งกำเนิดการนำเข้า ผลการประเมินคุณภาพ กระบวนการผลิต และประวัติการถือครอง อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ลดโอกาสการทุจริต และเสริมสร้างความเชื่อมั่นของตลาดในระยะยาว ทั้งนี้ ข้อมูลจากกรมศุลกากรเวียดนาม ระบุว่า ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2569 เวียดนามนำเข้าเพชรคิดเป็นมูลค่าประมาณ 121.5 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยอินเดียเป็นแหล่งนำเข้าหลัก รองลงมาคือเบลเยียมและอิสราเอล ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า แม้มาตรการตรวจสอบของกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามจะช่วยยกระดับการกำกับดูแลในระยะสั้น แต่การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของตลาดเพชรเวียดนามในระยะยาวยังจำเป็นต้องอาศัยการยกระดับความโปร่งใส ความน่าเชื่อถือ และประสิทธิภาพของระบบกำกับดูแลทั้งระบบ

(แหล่งที่มา <https://vietnamnews.vn/> ฉบับวันที่ 27 กรกฎาคม 2569)

2. วิเคราะห์ผลกระทบ

ตลาดเพชรของเวียดนามกำลังเผชิญวิกฤตความเชื่อมั่นครั้งสำคัญที่สุดครั้งหนึ่งในรอบหลายปี ภายหลังการเปิดโปงเครือข่ายลักลอบนำเข้าเพชรข้ามพรมแดนจากเขตบริหารพิเศษฮ่องกงเข้าสู่เวียดนามกว่า 28,000 เม็ด คิดเป็นมูลค่าประมาณ 280,000 ล้านเวียดนามด่ง หรือประมาณ 10.6 ล้านเหรียญสหรัฐ ประกอบกับข้อกังวลที่สะสมมาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับแหล่งที่มาของสินค้า ความน่าเชื่อถือของใบรับรองคุณภาพ และความโปร่งใสของระบบตรวจสอบมาตรฐานอัญมณี ส่งผลให้ประเด็นดังกล่าวลุกลามจากปัญหาการบังคับใช้กฎหมายไปสู่ประเด็นเชิงโครงสร้างของตลาดอัญมณีทั้งระบบ โดยเฉพาะเมื่อผู้ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำให้เพชรผิดกฎหมายมีสถานะเสมือนเป็นเพชรถูกกฎหมาย เคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารขององค์กรตรวจรับรองเพชรที่มีส่วนแบ่งตลาดในระดับสูง จึงยิ่งกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภค นักลงทุน และผู้ประกอบการ พร้อมสะท้อนข้อจำกัดของระบบกำกับดูแลและกลไกการรับรองมาตรฐานที่ยังขาดความเป็นอิสระ ความโปร่งใส และการตรวจสอบได้ตามมาตรฐานสากล

ผลกระทบจากวิกฤตดังกล่าวปรากฏอย่างรวดเร็วในตลาดภายในประเทศ โดยผู้บริโภคจำนวนมาก นำเพชรที่ถือครองไปตรวจสอบคุณภาพหรือเสนอขายคืนแก่ผู้ประกอบการ เนื่องจากกังวลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้าและความน่าเชื่อถือของใบรับรองคุณภาพ ส่งผลให้ผู้ประกอบการหลายรายเผชิญแรงกดดันด้านสภาพคล่องจากปริมาณการรับซื้อคืนที่เพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน บางรายจำเป็นต้องระงับนโยบายรับซื้อคืนหรือหยุดให้บริการชั่วคราวเพื่อบริหารความเสี่ยงทางการเงินและการดำเนินงาน ขณะเดียวกัน พฤติกรรมผู้บริโภคได้เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ จากเดิมที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของเพชรเพียงด้านน้ำหนักหรือความบริสุทธิ์มาเป็นการพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้จำหน่าย ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ความถูกต้องของเอกสารรับรอง และ

ชื่อเสียงของหน่วยงานตรวจประเมินคุณภาพก่อนตัดสินใจซื้อ สะท้อนให้เห็นว่าความโปร่งใสของข้อมูลกำลังกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจของผู้บริโภคมากกว่าการแข่งขันด้านราคาเพียงอย่างเดียว

ภายใต้บริบทดังกล่าว มาตรการของกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าเวียดนามที่เตรียมตรวจสอบผู้ประกอบการธุรกิจเพชรและเครื่องประดับจำนวน 5 ราย ภายใต้โครงการระดับชาติด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (National Anti-Money Laundering Programme) จึงถือเป็นก้าวสำคัญในการฟื้นฟูความเชื่อมั่นของตลาดและยกระดับการกำกับดูแลภาคธุรกิจ โดยการตรวจสอบจะครอบคลุมการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง อาทิ ใบกำกับสินค้าและเอกสารทางภาษี หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O) การแสดงฉลากสินค้า และการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจการค้า อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า การตรวจสอบเชิงกำกับ (Regulatory Inspection) เพียงระยะสั้นยังไม่เพียงพอ หากเวียดนามต้องการฟื้นฟูความเชื่อมั่นของตลาดอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องเร่งปฏิรูปโครงสร้างการกำกับดูแลทั้งระบบ โดยเฉพาะการจัดตั้งระบบรับรองมาตรฐานที่มีความเป็นอิสระ การกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมที่เป็นเอกภาพ การยกระดับการเปิดเผยข้อมูล และการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อยกระดับธรรมาภิบาลของอุตสาหกรรมเพชรให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล

ในมิติของการลงทุน ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินยังชี้ให้เห็นว่า เพชรไม่สามารถเปรียบเทียบกับทองคำในฐานะสินทรัพย์เพื่อการลงทุนได้ แม้ว่าผู้ประกอบการบางรายจะเคยใช้นโยบายรับซื้อคืนเป็นเครื่องมือทางการตลาดจนทำให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจดังกล่าวก็นั่นเอง เนื่องจากทองคำเป็นสินทรัพย์ที่มีมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก มีสภาพคล่องสูง และได้รับการยอมรับเป็นสินทรัพย์สำรองระหว่างประเทศ ขณะที่เพชรแต่ละเม็ดมีลักษณะเฉพาะตัวและประเมินมูลค่าตามมาตรฐาน 4C ได้แก่ Carat (น้ำหนัก) Colour (สี) Clarity (ความสะอาด) และ Cut (การเจียระไน) ซึ่งความแตกต่างเพียงเล็กน้อยขององค์ประกอบดังกล่าวสามารถทำให้มูลค่าของเพชรแตกต่างกันตั้งแต่หลักสิบล้านเวียดนามด่งไปจนถึงหลายพันล้านเวียดนามด่ง ส่งผลให้การกำหนดราคาขาดมาตรฐานเดียวกัน และทำให้ตลาดซื้อขายรอง (Secondary Market) มีสภาพคล่องต่ำกว่าตลาดทองคำอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งยังไม่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงิน เช่น กองทุนรวมดัชนีซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่มีเพชรเป็นสินทรัพย์หนุนหลัง (Physically Backed Diamond Exchange-Traded Fund) ได้ในลักษณะเดียวกับทองคำ ดังนั้น มูลค่าของเพชรจึงขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อถือของระบบรับรองคุณภาพและการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความเป็นอิสระเป็นสำคัญ

ในภาพรวม วิฤตความเชื่อมั่นครั้งนี้บ่งชี้เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของอุตสาหกรรมเพชรเวียดนาม และอาจเป็นแรงผลักดันให้เกิดการปฏิรูปเชิงนโยบายด้านการกำกับดูแลตลาดอัญมณีอย่างเป็นระบบในระยะยาว โดยภาครัฐควรเร่งพัฒนาระบบนิเวศดิจิทัล ที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานศุลกากร หน่วยงานภาษี สำนักงานกำกับดูแลตลาด และองค์กรตรวจรับรองมาตรฐาน เพื่อให้เพชรทุกเม็ดมี รหัสดิจิทัลเฉพาะ (Unique Digital Identifier) ซึ่งสามารถตรวจสอบข้อมูลถิ่นกำเนิด การนำเข้า ผลการประเมินคุณภาพ และประวัติการถือครองได้ตลอดห่วงโซ่อุปทาน อันจะช่วยลดความเสี่ยงจากการปลอมแปลงเอกสาร การฟอกสินค้า และการทุจริตทางการค้า พร้อมทั้งยกระดับการคุ้มครองผู้บริโภคและเสริมสร้างความโปร่งใสของตลาด ในเชิงเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ การยกระดับการกำกับดูแลดังกล่าวจะมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความน่าเชื่อถือของตลาดเพชรเวียดนาม เพิ่มความสามารถในการเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานอัญมณีโลก และสนับสนุนการพัฒนาตลาดให้เติบโตอย่างมั่นคง ยั่งยืน และสอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลการค้าระหว่างประเทศในระยะยาว

3. นำเสนอแนะต่อผู้ส่งออกไทย

การยกระดับการกำกับดูแลตลาดเพชรของเวียดนามจะส่งผลให้ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย และการตรวจสอบย้อนกลับมีความเข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้า เอกสารทางการค้า หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า การแสดงฉลาก และความถูกต้องของใบรับรองคุณภาพ ซึ่งจะเพิ่มต้นทุนการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการในระยะสั้น แต่จะช่วยยกระดับความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของตลาดในระยะยาว สำหรับผู้ประกอบการไทยที่ส่งออกเพชร อัญมณี และเครื่องประดับไปยังเวียดนาม จำเป็นต้องทบทวนระบบบริหารห่วงโซ่อุปทาน และการจัดเก็บเอกสารให้เป็นไปตามข้อกำหนดของเวียดนาม อย่างครบถ้วน พร้อมเตรียมระบบตรวจสอบย้อนกลับของสินค้าและการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อรองรับการตรวจสอบที่มีแนวโน้มเข้มงวดขึ้นและลดความเสี่ยงด้านกฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจ

ในด้านโอกาสทางการค้า วิกฤตความเชื่อมั่นที่เกิดขึ้นอาจเป็นจุดเปลี่ยนของโครงสร้างการแข่งขันในตลาดเวียดนาม โดยผู้บริโภคมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการ ความโปร่งใสของข้อมูล และมาตรฐานการรับรองคุณภาพ มากกว่าการแข่งขันด้านราคาเพียงอย่างเดียว จึงเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทยที่มีระบบบริหารคุณภาพ การรับรองจากสถาบันอัญมณีที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล และระบบตรวจสอบย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความแตกต่างทางการแข่งขัน รวมถึงการพัฒนาแบรนด์ โดยเน้นคุณค่าด้านความน่าเชื่อถือ ความโปร่งใส และการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปตลาดอัญมณีของเวียดนาม

ในระยะยาว หากเวียดนามสามารถผลักดันกรอบกำกับดูแลเฉพาะสำหรับธุรกิจเพชร พร้อมกับพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลและการตรวจสอบย้อนกลับที่เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานศุลกากร หน่วยงานภาษี หน่วยงานกำกับดูแลตลาด และองค์กรรับรองมาตรฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ตลาดเพชรเวียดนามมีมาตรฐานสูงขึ้นและเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานอัญมณีโลกได้มากขึ้น ผู้ประกอบการไทยจึงควรใช้โอกาสดังกล่าวในการยกระดับมาตรฐานการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ตลอดจนสร้างความร่วมมือกับผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย และสถาบันรับรองมาตรฐานในเวียดนาม เพื่อขยายโอกาสทางการค้า เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในตลาดเวียดนามอย่างยั่งยืน